

Službeni list

Europske unije

C 145

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 59.
25. travnja 2016.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2016/C 145/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

Sud

2016/C 145/02 Odluka Suda od 9. ožujka 2016. o službenim blagdanima i sudskim praznicima 2

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2016/C 145/03 Predmet C-176/13 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 18. veljače 2016. – Vijeće Europske Unije protiv Bank Mellat, Europske komisije (Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Borba protiv širenja nuklearnog oružja — Mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Irana — Zamrzavanje financijskih sredstava iranske banke — Obveza obrazlaganja — Postupak usvajanja akta — Očita pogreška u ocjeni) 4

2016/C 145/04 Predmet C-49/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 18. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia de Cartagena – Španjolska) – Finamadrid EFC SA protiv Jesúsá Vicenteá Albána Zambrana, Marije Josefe Garcíje Zapate, Jorgea Luisa Albána Zambrana, Miriam Elisabeth Caicedo Merino (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Nepoštene odredbe — Postupak izdavanja platnog naloga — Postupak ovrhe — Nadležnost nacionalnog ovršnog suca za isticanje po službenoj dužnosti ništavosti nepoštene odredbe — Načelo pravomoćnosti — Načelo djelotvornosti — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Sudska zaštita) 5

HR

2016/C 145/05	Predmet C-179/14: Presuda Suda (veliko vijeće) od 23. veljače 2016. – Europska komisija protiv Mađarske (Povreda obveze države članice — Direktiva 2006/123/EZ — Članci 14. do 16. — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Članak 56. UFEU-a — Slobodno pružanje usluga — Pretpostavke izdavanja porezno povoljnih bonova koje poslodavci dodjeljuju svojim zaposlenicima i koji se mogu upotrijebiti za smještaj, slobodno vrijeme i/ili prehranu — Ograničenja — Monopol)	5
2016/C 145/06	Predmet C-292/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Symvoulis tis Epikrateias – Grčka) – Elliniko Dimosio protiv Stefanosa Stroumpoulisa i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 80/987/EEZ — Usklađivanje zakonodavstava država članica o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti poslodavca — Područje primjene — Nepodmirena potraživanja po osnovi plaća pomoraca koji rade na brodu koji vijori zastavu treće zemlje — Poslodavac s registriranim sjedištem u toj trećoj zemlji — Ugovor o radu na koji se primjenjuje pravo te treće zemlje — Insolventnost poslodavca proglašena u državi članici u kojoj ima stvarno sjedište — Članak 1. stavak 2. — Prilog, točka II.A — Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa jamstvo za nepodmirena potraživanja po osnovi plaće pomoraca primjenjivo jedino u slučaju njihova napuštanja u inozemstvu — Stupanj zaštite koji nije jednak onomu iz Direktive 80/987)	6
2016/C 145/07	Predmet C-299/14: Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen – Njemačka) – Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen protiv Jovanne Garcíje-Nieto, Joela Peñe Cuevasa, Jovanlis Peñe Garcíje, Joela Luisa Peñe Cruza (Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje osoba — Građanstvo Unije — Jednako postupanje — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 24. stavak 2. — Socijalna pomoć — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Članci 4. i 70. — Posebna nedoprinosna novčana davanja — Isključenje državljana neke države članice tijekom prva tri mjeseca boravka u državi članici domaćinu)	7
2016/C 145/08	Predmet C-314/14: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media protiv Viestintävirasto (Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2010/13/EU — Članak 19. stavak 1. — Odvajanje oglašavanja od programa — Podijeljeni ekran — Članak 23. stavci 1. i 2. — Ograničenje vremena za emitiranje televizijskih reklamnih spotova u određenom satu na 20 % — Pokroviteljske najave — Druge upute na pokrovitelja — „Crne sekunde”)	8
2016/C 145/09	Predmet C-429/14: Presuda Suda (treće vijeće) od 17. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – Air Baltic Corporation AS protiv Lietuvos Respublikos specialiąjų tyrimų tarnyba (Zahtjev za prethodnu odluku — Zračni prijevoz — Montrealska konvencija — Članci 19., 22. i 29. — Odgovornost zračnog prijevoznika u slučaju kašnjenja u međunarodnom prijevozu putnika — Ugovor o prijevozu koji je sklopio putnikov poslodavac — Šteta uzrokovana kašnjenjem — Šteta koju je pretrpio poslodavac)	9
2016/C 145/10	Predmet C-446/14 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. veljače 2016. – Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije (Žalba — Državne potpore — Usluge uklanjanja životinjskih lešina i klaoničkog otpada — Očuvanje rezervnih kapaciteta za slučaj epizootije — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem — Usluga od općeg gospodarskog interesa — Očita pogreška u ocjeni — Kompenzacija u vezi s obvezom pružanja javne usluge — Obveza obrazlaganja)	9
2016/C 145/11	Predmet C-454/14: Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. veljače 2016. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske (Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 1999/31/EZ — Članak 14. — Odlaganje otpada na odlagalištima — Neusklađenost postojećih odlagališta — Zatvaranje i naknadno održavanje odlagališta)	10

2016/C 145/12	Predmet C-22/15: Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. veljače 2016. – Europska komisija protiv Kraljevine Nizozemske (Povreda obveze države članice — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeća — Članak 132. stavak 1. točka (m) — Isporuka određenih usluga koje su usko povezane sa sportom ili fizičkim odgojem — Izuzeće od PDV-a na iznajmljivanje vozova i spremišta za plovila članovima udruženja za sportove na vodi u okviru djelatnosti povezanih s plovidbom ili slobodnim vremenom koje se ne mogu izjednačiti sa sportom ili fizičkim odgojem — Pravo na izuzeće ograničeno na članove udruženja za sportove na vodi koja ne zapošljavaju radnike za pružanje svojih usluga — Isključenje — Članak 133. prvi stavak, točka (d))	11
2016/C 145/13	Predmet C-124/15: Presuda Suda (prvo vijeće) od 17. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – Salutas Pharma GmbH protiv Hauptzollamt Hannover (Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Tarifni broj 3004 — Šumeće tablete koje sadrže 500 mg kalcija — Razina tvari u preporučenoj dnevnoj dozi koja je znatno viša od preporučene dnevne količine za potrebe održavanja općeg zdravlja ili dobrog osjećanja)	12
2016/C 145/14	Predmet C-143/15: Presuda Suda (deseto vijeće) od 25. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – G.E. Security BV protiv Staatssecretaris van Financiën (Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EEZ) br. 2658/87 — Zajednička carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Razvrstavanje robe — Tarifni brojevi 8517, 8521, 8531 i 8543 — Roba pod nazivom „videomultiplekser”)	12
2016/C 145/15	Predmet C-601/15 PPU: Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – J. N. protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Standardi za prihvatanje zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Direktiva 2008/115/EZ — Zakonit boravak — Direktiva 2013/32/EU — Članak 9. — Pravo na ostanak u državi članici — Direktiva 2013/33/EU — Članak 8. stavak 3. prvi podstavak točka (e) — Zadržavanje — Zaštita nacionalne sigurnosti ili javnog poretka — Valjanost — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 6. i 52. — Ograničenje — Proporcionalnost)	13
2016/C 145/16	Predmet C-325/15: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. srpnja 2015. uputio Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Poljska) – Z. Ś., Z. M., M. P. protiv X w G.	13
2016/C 145/17	Predmet C-374/15 P: Žalba koju je 15. srpnja 2015. podnio Harper Hygienics S.A. protiv presude Općeg suda od 13. svibnja 2015. u predmetu T-363/12, Harper Hygienics protiv OHIM-a – Clinique Laboratories (CLEANIC natural beauty)	14
2016/C 145/18	Predmet C-16/16 P: Žalba koju je 11. siječnja 2016. podnijela Kraljevina Belgija protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 27. listopada 2015. u predmetu T-721/14, Kraljevina Belgija protiv Europske komisije	14
2016/C 145/19	Predmet C-24/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2016. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Nintendo Co. Ltd protiv BigBen Interactive GmbH i BigBen Interactive SA	15
2016/C 145/20	Predmet C-25/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2016. uputio Oberlandesgerichts Düsseldorf (Njemačka) – Nintendo Co. Ltd protiv BigBen Interactive GmbH i BigBen Interactive SA	16
2016/C 145/21	Predmet C-36/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. siječnja 2016. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – Minister Finansów protiv Posnania Investment SA	17

2016/C 145/22	Predmet C-37/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. siječnja 2016. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) – Minister Finansów protiv Stowarzyszeniu Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP)	17
2016/C 145/23	Predmet C-44/16 P: Žalba koju je 25. siječnja 2016. podnio Dyson Ltd protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 11. studenoga 2015. u predmetu T-544/13, Dyson Ltd protiv Europske komisije	18
2016/C 145/24	Predmet C-55/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2016. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunjska) – Evo Bus GmbH protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș	19
2016/C 145/25	Predmet C-59/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. veljače 2016. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – The Shirtmakers BV, druga stranka: Staatssecretaris van Financiën	20
2016/C 145/26	Predmet C-62/16: Tužba podnesena 3. veljače 2016. – Europska komisija protiv Rumunjske	20
2016/C 145/27	Predmet C-74/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2016. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid (Španjolska) – Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania protiv Ayuntamiento de Getafe	21
2016/C 145/28	Predmet C-82/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2016. uputio Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgija) – K i dr. protiv Belgischer Staat	21
2016/C 145/29	Predmet C-90/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2016. uputio Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ujedinjena Kraljevina) – The English Bridge Union Limited protiv Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs	23
2016/C 145/30	Predmet C-96/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2016. uputio Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona (Španjolska) – Banco Santander, S. A. protiv Mahamadou Demba i Mercedes Godoy Bonet	24
2016/C 145/31	Predmet C-98/16: Tužba podnesena 17. veljače 2016. – Europska komisija protiv Helenske Republike	25
2016/C 145/32	Predmet C-127/16 P: Žalba koju je 26. veljače 2016. podnio SNCF Mobilités (SNCF) protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 17. prosinca 2015. u predmetu T-242/12, SNCF protiv Komisije	25

Opći sud

2016/C 145/33	Predmet T-53/15: Presuda Općeg suda od 10. ožujka 2016. – credentis protiv OHIM-a – Aldi Karlslunde (Curodont) „Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice Curodont — Raniji nacionalni verbalni žig Eurodont — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”	27
2016/C 145/34	Predmet T-160/15: Presuda Općeg suda od 10. ožujka 2016. – LG Developpement protiv OHIM-a – Bayerische Motoren Werke (MINICARGO) „Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice MINICARGO — Raniji verbalni žig Zajednice MINI — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”	27
2016/C 145/35	Predmet T-681/13: Rješenje Općeg suda od 26. veljače 2016. – Colomer Italy protiv OHIM-a – Farmaca International (INTERCOSMO ESTRO) („Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)	28

2016/C 145/36	Predmet T-50/16: Tužba podnesena 3. veljače 2016. – Mađarska protiv Komisije	29
2016/C 145/37	Predmet T-53/16: Tužba podnesena 5. veljače 2016. – Ryanair i Airport Marketing Services protiv Komisije	30
2016/C 145/38	Predmet T-74/16: Tužba podnesena 17. veljače 2016. – POA protiv Komisije	31
2016/C 145/39	Predmet T-89/16 P: Žalba koju su 26. veljače 2016. podnijele Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns i Elisavet Papathanasiou protiv presude Službeničkog suda od 15. prosinca 2015. u spojenim predmetima F-101/14, F-102/14 i F-103/14, Clarke i dr. protiv EUIPO-a	32
2016/C 145/40	Predmet T-94/16: Tužba podnesena 1. ožujka 2016. – Sheridan protiv Parlamenta	33
2016/C 145/41	Predmet T-97/16: Tužba podnesena 29. veljače 2016. – Kasztantowicz protiv EUIPO-a – Gbb Group (GEOTEK)	33
2016/C 145/42	Predmet T-98/16: Tužba podnesena 4. ožujka 2016. – Italija protiv Komisije	34
2016/C 145/43	Predmet T-101/16: Tužba podnesena 8. ožujka 2016. – Klausner Holz Niedersachsen protiv Komisije	35

Službenički sud

2016/C 145/44	Predmet F-152/15: Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 10. ožujka 2016. – Kozak protiv Komisije (Javna služba — Otvoreni natječaj EPSO/AD/293/14 — Odluka povjerenstva za odabir da kandidat nema pravo pristupiti testiranjima u centru za procjenu kandidata — Zahtjev za preispitivanje — Nova odluka povjerenstva za odabir kojom se potvrđuje njegova prvotna odluka — Dostava obrazloženog odgovora od strane EPSO-a — Isključivo potvrđujući akt — Rok za podnošenje tužbe — Očita nedopuštenost — Članak 81. Poslovnika)	37
2016/C 145/45	Predmet F-5/16: Tužba podnesena 24. siječnja 2016. – ZZ protiv Komisije	37
2016/C 145/46	Predmet F-6/16: Tužba podnesena 29. siječnja 2016. – ZZ i dr. protiv ESVD-a	38
2016/C 145/47	Predmet F-7/16: Tužba podnesena 4. veljače 2016. – ZZ protiv Komisije	38
2016/C 145/48	Predmet F-8/16: Tužba podnesena 5. veljače 2016. – ZZ protiv EMA-e	39
2016/C 145/49	Predmet F-9/16: Tužba podnesena 17. veljače 2016. – ZZ i dr. protiv Parlamenta	40
2016/C 145/50	Predmet F-11/16: Tužba podnesena 19. veljače 2016. – ZZ protiv Komisije	41

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2016/C 145/01)***Posljednja objava**

SL C 136, 18.4.2016.

Prethodne objave

SL C 118, 4.4.2016.

SL C 111, 29.3.2016.

SL C 106, 21.3.2016.

SL C 98, 14.3.2016.

SL C 90, 7.3.2016.

SL C 78, 29.2.2016.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SUD

Odluka Suda

od 9. ožujka 2016.

o službenim blagdanima i sudskim praznicima

(2016/C 145/02)

SUD

uzimajući u obzir članak 24. stavke 2., 4. i 6. Poslovnika,

budući da je na temelju te odredbe potrebno utvrditi popis službenih blagdana i odrediti datume sudskih praznika,

DONOSI SLJEDEĆU ODLUKU:

Članak 1.

Popis službenih blagdana u smislu članka 24. stavaka 4. i 6. Poslovnika utvrđuje se kako slijedi:

- Nova godina,
- Uskrsni ponedjeljak,
- 1. svibnja,
- Uzašašće,
- Duhovski ponedjeljak,
- 23. lipnja,
- 15. kolovoza,
- 1. studenoga,
- 25. prosinca,
- 26. prosinca.

Članak 2.

Za razdoblje od 1. studenoga 2016. do 31. listopada 2017. datumi sudskih praznika u smislu članka 24. stavaka 2. i 6. Poslovnika određuju se kako slijedi:

- Božić 2016.: od ponedjeljka 19. prosinca 2016. do, uključujući, nedjelje 8. siječnja 2017.,

-
- Uskrs 2017.: od ponedjeljka 10. travnja 2017. do, uključujući, nedjelje 23. travnja 2017.,
 - Ljeto 2017.: od petka 21. srpnja 2017. do, uključujući, nedjelje 3. rujna 2017.

Članak 3.

Ova odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

U Luxembourgu 9. ožujka 2016.

Tajnik

A. CALOT ESCOBAR

Predsjednik

K. LENAERTS

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 18. veljače 2016. – Vijeće Europske Unije protiv Bank Mellat, Europske komisije

(Predmet C-176/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Borba protiv širenja nuklearnog oružja — Mjere ograničavanja protiv Islamske Republike Irana — Zamrzavanje financijskih sredstava iranske banke — Obveza obrazlaganja — Postupak usvajanja akta — Očita pogreška u ocjeni)

(2016/C 145/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert i M. Bishop, agenti)

Druge stranke u postupku: Bank Mellat (zastupnici: M. Brindle, QC, R. Blakeley i V. Zaiwalla, *barristers*, kao i Z. Burbeza, P. Reddy, S. Zaiwalla i F. Zaiwalla, *solicitors*), Europska komisija (zastupnici: D. Gauci i M. Konstantinidis, agenti)

Intervenijent u potporu žalitelju: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: L. Christie i S. Behzadi-Spencer, agenti, uz asistenciju S. Lee, *barrister*)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Vijeće Europske unije snosit će, osim svojih troškova, i troškove Banka Mellat iz obaju stupnjeva postupka.
3. Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske i Europska komisija snosit će vlastite troškove iz obaju stupnjeva postupka.

⁽¹⁾ SL C 171, 15. 6. 2013.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 18. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de Primera Instancia de Cartagena – Španjolska) – Finanmadrid EFC SA protiv Jesúa Vicentea Albána Zambrana, Marije Josefe Garcíje Zapate, Jorgea Luisa Albána Zambrana, Miriam Elisabeth Caicedo Merino

(Predmet C-49/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 93/13/EEZ — Nepoštene odredbe — Postupak izdavanja platnog naloga — Postupak ovrhe — Nadležnost nacionalnog ovršnog suca za isticanje po službenoj dužnosti ništavosti nepoštene odredbe — Načelo pravomoćnosti — Načelo djelotvornosti — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Sudska zaštita)

(2016/C 145/04)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Finanmadrid EFC SA

Tuženici: Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano, Miriam Elisabeth Caicedo Merino

Izreka

Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima mora se tumačiti na način da se protiv nacionalnog propisa poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koji sucu koji postupa radi ovrhe platnog naloga ne dopušta ocjenu po službenoj dužnosti nepoštenosti odredbe u ugovoru sklopljenom između prodavatelja robe i pružatelja usluga te potrošača, kada tijelo koje postupa povodom prijedloga za izdavanje platnog naloga nije nadležno provesti navedenu ocjenu.

⁽¹⁾ SL C 135, 5. 5. 2014.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 23. veljače 2016. – Europska komisija protiv Mađarske

(Predmet C-179/14) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Direktiva 2006/123/EZ — Članci 14. do 16. — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Članak 56. UFEU-a — Slobodno pružanje usluga — Pretpostavke izdavanja porezno povoljnih bonova koje poslodavci dodjeljuju svojim zaposlenicima i koji se mogu upotrijebiti za smještaj, slobodno vrijeme i/ili prehranu — Ograničenja — Monopol)

(2016/C 145/05)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Tokár i E. Montaguti, agenti)

Tuženik: Mađarska (zastupnici: M.Z. Fehér i G. Koós, agenti)

Izreka

1. Uvođenjem i zadržavanjem na snazi sustava kartica za slobodno vrijeme Széchenyi, predviđenog Vladinom uredbom br. 55/2011 od 12. travnja 2011. o uređenju izdavanja i upotrebe kartice za slobodno vrijeme Széchenyi, koja je izmijenjena Zakonom br. CLVI od 21. studenoga 2011. o izmjenama određenih poreznih zakona i drugih sličnih akata, Mađarska je povrijedila Direktivu 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu, u dijelu u kojem:
 - članak 13. navedene vladine uredbe – u vezi s člankom 2. stavkom 2. točkom (d) Zakona br. XCVI iz 1993. o dobrovoljnim uzajamnim osiguravajućim fondovima, s člankom 2. točkom (b) Zakona br. CXXXII iz 1997. o podružnicama i poslovnim jedinicama poduzeća koja imaju sjedište u inozemstvu kao i s člankom 1., člankom 2. stavcima 1. i 2., člankom 55. stavcima 1. i 3. i člankom 64. stavkom 1. Zakona br. IV iz 2006. o trgovačkim društvima – isključuje mogućnost da podružnice mogu izdavati karticu za slobodno vrijeme Széchenyi i zbog toga povređuje članak 14. točku 3. te direktive;
 - navedeni članak 13., u vezi s tim istim nacionalnim odredbama – koji ne priznaje, s obzirom na pretpostavke predviđene u tom članku 13. točkama (a) do (c), aktivnost grupa kojih društvo majka nije društvo osnovano prema mađarskom pravu i kojih članovi ne djeluju u oblicima društva predviđenima mađarskim pravom – povređuje članak 15. stavke 1., 2. točku (b) i 3. te direktive;
 - članak 13. Vladine uredbe br. 55/2011, u vezi s tim istim nacionalnim odredbama – koji mogućnost izdavanja kartice za slobodno vrijeme Széchenyi pridržava bankama i financijskim institucijama, s obzirom na to da jedino ti subjekti mogu ispuniti pretpostavke u tom članku 13. – povređuje članak 15. stavke 1., 2. točku (d) i 3. te direktive;
 - je navedeni članak 13. u suprotnosti s člankom 16. Direktive 2006/123 jer za izdavanje kartice za slobodno vrijeme Széchenyi propisuje postojanje poslovnog nastana u Mađarskoj;
2. Sustav bonova Erzsébet, uređen Zakonom br. CLVI od 21. studenoga 2011. i Zakonom br. CIII od 6. srpnja 2012. o programu Erzsébet, u suprotnosti je s člancima 49. i 56. UFEU-a u dijelu u kojem ti nacionalni propisi stvaraju monopol u korist javnih tijela u području izdavanja bonova koji omogućuju stjecanje hladnih obroka i koje poslodavci pod perezno povoljnim uvjetima mogu dodijeliti svojim zaposlenicima kao povlastice u naravi.
3. Mađarskoj se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 202, 30. 6. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Symvoulio tis Epikrateias – Grčka) – Elliniko Dimosio protiv Stefanosa Stroumpoulisa i dr.

(Predmet C-292/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 80/987/EEZ — Usklađivanje zakonodavstava država članica o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti poslodavca — Područje primjene — Nepodmirena potraživanja po osnovi plaća pomoraca koji rade na brodu koji vijori zastavu treće zemlje — Poslodavac s registriranim sjedištem u toj trećoj zemlji — Ugovor o radu na koji se primjenjuje pravo te treće zemlje — Insolventnost poslodavca proglašena u državi članici u kojoj ima stvarno sjedište — Članak 1. stavak 2. — Prilog, točka II.A — Nacionalno zakonodavstvo koje predviđa jamstvo za nepodmirena potraživanja po osnovi plaće pomoraca primjenjivo jedino u slučaju njihova napuštanja u inozemstvu — Stupanj zaštite koji nije jednak onomu iz Direktive 80/987)

(2016/C 145/06)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulio tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Elliniko Dimosio

Tuženici: Stefanos Stroumpoulis, Nikolaos Koumpanos, Panagiotis Renieris, Charalampos Renieris, Ioannis Zacharias, Dimitrios Lazarou, Apostolos Chatzisitiriou

Izreka

1. Direktivu 80/987/EEZ od 20. listopada 1980. o usklađivanju zakonodavstava država članica o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca treba tumačiti na način da, ne dovodeći u pitanje eventualnu primjenu njezina članka 1. stavka 2., pomorci s prebivalištem u državi članici i koje je u toj državi zaposlilo društvo s registriranim sjedištem u trećoj zemlji, ali sa stvarnim sjedištem u toj državi članici, za rad kao zaposlenici na kruzeru u vlasništvu tog društva koji vijori zastavu te treće zemlje, u skladu s ugovorom o radu koji kao primjenjivo pravo određuje pravo te treće zemlje, moraju, nakon što je sud države članice o kojoj je riječ proglasio insolventnost tog društva prema pravu te države, moći ostvariti zaštitu koju predviđa ta direktiva u pogledu neplaćenih potraživanja plaća koja imaju u odnosu na to društvo.
2. Članak 1. stavak 2. Direktive 80/987 treba tumačiti na način da, u odnosu na radnike u situaciji poput one tuženika u glavnom postupku, zaštita poput one predviđene u članku 29. Zakona 1220/1981 o izmjeni i dopuni zakonodavstva o tijelu za upravljanje lukom Pirej u slučaju napuštanja pomoraca u inozemstvu nije „stupanj zaštite jednak onomu koji proizlazi iz [te] direktive” u smislu te odredbe.

⁽¹⁾ SL C 282, 25. 8. 2014.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 25. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen – Njemačka) – Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen protiv Jovanne Garcíje-Nieto, Joela Peñe Cuevasa, Jovanlis Peñe Garcíje, Joela Luisa Peñe Cruza

(Predmet C-299/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje osoba — Građanstvo Unije — Jednako postupanje — Direktiva 2004/38/EZ — Članak 24. stavak 2. — Socijalna pomoć — Uredba (EZ) br. 883/2004 — Članci 4. i 70. — Posebna nedoprinosna novčana davanja — Isključenje državljana neke države članice tijekom prva tri mjeseca boravka u državi članici domaćinu)

(2016/C 145/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landessozialgericht Nordrhein-Westfalen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vestische Arbeit Jobcenter Kreis Recklinghausen

Tuženici: Jovanna García-Nieto, Joel Peña Cuevas, Jovanlis Peña García, Joel Luis Peña Cruz

Izreka

Članak 24. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i [boravak] na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, i članak 4. Uredbe (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 1244/2010 od 9. prosinca 2010., treba tumačiti na način da se ne protive propisu države članice koji iz prava na određena „posebna nedoprinosna novčana davanja” u smislu članka 70. stavka 2. spomenute uredbe br. 883/2004, a koja također čine „socijalnu pomoć” u smislu članka 24. stavka 2. Direktive 2004/38, isključuje državljane drugih država članica koji se nalaze u situaciji kao što je ona iz članka 6. stavka 1. spomenute direktive.

⁽¹⁾ SL C 315, 19. 9. 2014.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media protiv Viestintävirasto

(Predmet C-314/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2010/13/EU — Članak 19. stavak 1. — Odvajanje oglašavanja od programa — Podijeljeni ekran — Članak 23. stavci 1. i 2. — Ograničenje vremena za emitiranje televizijskih reklamnih spotova u određenom satu na 20 % — Pokroviteljske najave — Druge upute na pokrovitelja — „Crne sekunde”)

(2016/C 145/08)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sanoma Media Finland Oy – Nelonen Media

Tuženik: Viestintävirasto

Izreka

1. Članak 19. stavak 1. Direktive 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) treba tumačiti na način da se ne protivi nacionalnom zakonodavstvu poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, koje dopušta da podijeljeni ekran koji u jednom stupcu prikazuje odjavnu špicu televizijskog programa, a u drugom raspored programa pružatelja usluga koji slijede, kako bi odvojio program koji završava od televizijskog reklamnog odsječka koji mu slijedi, ne treba nužno kombinirati sa zvučnim ili optičkim signalom niti mu takav signal mora slijediti pod uvjetom da takvo sredstvo odvajanja samo po sebi ispunjava zahtjeve određene prvom rečenicom tog članka 19. stavka 1., a što je na sudu koji je uputio zahtjev da utvrdi.
2. Članak 23. stavak 2. Direktive 2010/13 treba tumačiti na način da znakovi pokrovitelja koji se pojavljuju u programima različitim od programa pod pokroviteljstvom, poput onih o kojima je riječ u glavnom postupku, trebaju biti uključeni u ograničenje maksimalnog vremena emitiranja oglašavanja po određenom satu, propisano člankom 23. stavkom 1. te direktive.

3. Članak 23. stavak 1. Direktive 2010/13 treba tumačiti, u slučaju kada država članica nije iskoristila mogućnost da predvidi strože pravilo od onoga propisanog tim člankom, na način da ne samo da se ne protivi tome da „crne sekunde”, koje su umetnute između pojedinih spotova u televizijskom reklamnom odsječku ili između tog odsječka i televizijskog programa koji mu slijedi, treba uključiti u maksimalno trajanje emitiranja televizijskog oglašavanja od 20 % po određenom satu, koje je propisano tim člankom, nego i da nalaže takvo uključivanje.

⁽¹⁾ SL C 292, 1. 9. 2014.

Presuda Suda (treće vijeće) od 17. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – Air Baltic Corporation AS protiv Lietuvos Respublikos specialiujų tyrimų tarnyba

(Predmet C-429/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zračni prijevoz — Montrealska konvencija — Članci 19., 22. i 29. — Odgovornost zračnog prijevoznika u slučaju kašnjenja u međunarodnom prijevozu putnika — Ugovor o prijevozu koji je sklopio putnikov poslodavac — Šteta uzrokovana kašnjenjem — Šteta koju je pretrpio poslodavac)

(2016/C 145/09)

Jezik postupka: litavski

Sud koji je uputio zahtjev

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Air Baltic Corporation AS

Tuženik: Lietuvos Respublikos specialiujų tyrimų tarnyba

Izreka

Konvenciju o ujednačavanju određenih pravila za međunarodni zračni prijevoz, zaključenu u Montrealu 28. svibnja 1999. i odobrenu u ime Europske zajednice Odlukom Vijeća 2001/539/EZ od 5. travnja 2001., posebno njezine članke 19., 22. i 29., treba tumačiti na način da zračni prijevoznik koji je sklopio ugovor o međunarodnom prijevozu s poslodavcem osoba koje se prevoze kao putnici, kao što je onaj iz glavnog postupka, odgovora tom poslodavcu za štetu uzrokovanu kašnjenjem letova koje su obavljali njegovi zaposlenici na temelju tog ugovora te koja je dovela do dodatnih troškova za tog poslodavca

⁽¹⁾ SL C 421, 24. 11. 2014.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 18. veljače 2016. – Savezna Republika Njemačka protiv Europske komisije

(Predmet C-446/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Usluge uklanjanja životinjskih lešina i klaoničkog otpada — Očuvanje rezervnih kapaciteta za slučaj epizootije — Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem — Usluga od općeg gospodarskog interesa — Očita pogreška u ocjeni — Kompenzacija u vezi s obvezom pružanja javne usluge — Obveza obrazlaganja)

(2016/C 145/10)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj): Savezna Republika Njemačka (zastupnici: T. Henze i J. Möller, agenti, T. Lübbig i M. Klasse, Rechtsanwälte)

Druga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: T. Maxian Rusche i C. Egerer, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Saveznoj Republici Njemačkoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 409, 17. 11. 2014.

**Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. veljače 2016. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske
(Predmet C-454/14) ⁽¹⁾**

(Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 1999/31/EZ — Članak 14. — Odlaganje otpada na odlagalištima — Neusklađenost postojećih odlagališta — Zatvaranje i naknadno održavanje odlagališta)

(2016/C 145/11)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano i D. Loma-Osorio Lerena, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska (zastupnik: L. Banciella Rodríguez-Miñón, agent)

Izreka

- 1) Time što u pogledu svakog od odlagališta o kojima je riječ, to jest, odlagališta Ortuella (Baskija), Zurita i Juan Grande (Kanari), nije poduzela potrebne mjere kako bi od operatera zatražila izradu planova za gospodarenje otpadom i osiguravanje cjelovite provedbe tih planova prema uvjetima iz Direktive Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada, uz iznimku uvjeta iz točke I. Priloga I. toj direktivi, u roku od osam godina od datuma utvrđenog u članku 18. stavku 1. navedene direktive, Kraljevina Španjolska povrijedila je, za svako od tih odlagališta, obveze koje ima na temelju članka 14. točke (c) te iste direktive.
- 2) Time što u pogledu svakog od odlagališta o kojima je riječ, to jest, odlagališta Vélez Rubio (Almería), Alcolea de Cinca (Huesca), Sariñena (Huesca), Tamarite de Litera (Huesca), Somontano – Barbastro (Huesca), Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), Barranco Seco (Puntallana, La Palma), Jumilla (Murcia), Legazpia (Guipuscoa), Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Cadiz), Carretera Pantano del Rumber (Baños de la Encina, Jaén), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Jaén), Hoya del Pino (Siles, Jaén), Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaira, Sevilla), El Patarín (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Sevilla), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Sevilla), El Chaparral (Écija, Sevilla), Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Sevilla), Carretera 3118 Fuente Leona – Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema – Benamahoma, Cadiz), Andrada Baja (Alcalá de Guadaira, Sevilla), Carretera de Los Villares (Andújar, Jaén), La Chacona (Cabra, Cordoba) i El Chaparral – La Sombrerera (Puerto Serrano, Cadiz), nije poduzela potrebne mjere kako bi, u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (g) i člankom 13. Direktive 1999/31 što hitnije zatvorila odlagališta koja, u skladu s člankom 8. te direktive, nisu imala odobrenje za nastavak rada, Kraljevina Španjolska povrijedila je, za svako od tih odlagališta, obveze koje ima na temelju članka 14. točke (b) navedene direktive.

3) Kraljevini Španjolskoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 448, 15. 12. 2014.

**Presuda Suda (četvrto vijeće) od 25. veljače 2016. – Europska komisija protiv Kraljevine Nizozemske
(Predmet C-22/15) ⁽¹⁾**

(Povreda obveze države članice — Porez na dodanu vrijednost — Direktiva 2006/112/EZ — Izuzeća — Članak 132. stavak 1. točka (m) — Isporuka određenih usluga koje su usko povezane sa sportom ili fizičkim odgojem — Izuzeće od PDV-a na iznajmljivanje vezova i spremišta za plovila članovima udruženja za sportove na vodi u okviru djelatnosti povezanih s plovidbom ili slobodnim vremenom koje se ne mogu izjednačiti sa sportom ili fizičkim odgojem — Pravo na izuzeće ograničeno na članove udruženja za sportove na vodi koja ne zapošljavaju radnike za pružanje svojih usluga — Isključenje — Članak 133. prvi stavak, točka (d))

(2016/C 145/12)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Lozano Palacios i G. Wils, agenti)

Tuženik: Kraljevina Nizozemska (zastupnici: M. Bulterman i M. Noort, agenti)

Izreka

1. Kraljevina Nizozemska nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 2. stavka 1., članka 24. stavka 1. i članka 133. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost u vezi s člankom 132. stavkom 1. točkom (m) te direktive:

- time što je iz poreza na dodatnu vrijednost izuzela, u okviru djelatnosti povezanih s plovidbom ili slobodnim vremenom koje se ne mogu izjednačiti sa sportom ili fizičkim odgojem, iznajmljivanje vezova i spremišta za plovila članovima udruženja za sportove na vodi koja ne zapošljavaju radnike za pružanje svojih usluga, i
- ograničivši, kad se vezovi i spremišta za plovila iznajmljuju osobama koje se bave sportom, a iznajmljivanje je usko povezano s bavljenjem tim sportom i za njega je neophodno, izuzeće od PDV-a na iznajmljivanje za udruženja za sportove na vodi koja ne zapošljavaju radnike za pružanje svojih usluga.

2. Kraljevini Nizozemskoj nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 228, 13. 7. 2015.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 17. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Finanzgericht Hamburg – Njemačka) – Salutas Pharma GmbH protiv Hauptzollamt Hannover

(Predmet C-124/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zajednička carinska tarifa — Tarifno razvrstavanje — Kombinirana nomenklatura — Tarifni broj 3004 — Šumeće tablete koje sadrže 500 mg kalcija — Razina tvari u preporučenoj dnevnoj dozi koja je znatno viša od preporučene dnevne količine za potrebe održavanja općeg zdravlja ili dobrog osjećanja)

(2016/C 145/13)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Salutas Pharma GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Hannover

Izreka

Kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, u verziji koja proizlazi iz Uredbe Komisije (EU) br. 1006/2011 od 27. rujna 2011. treba tumačiti na način da je proizvod poput šumećih tableta s količinom kalcija od 500 mg po tableti, koje se upotrebljavaju za sprečavanje i liječenje nedostatka kalcija ili u vezi s posebnim postupcima sprečavanja i liječenja osteoporoze i na čijoj se etiketi za odrasle preporučuje maksimalna dnevna doza od 1 500 mg, obuhvaćen tarifnim brojem 3004 te nomenklature.

⁽¹⁾ SL C 178, 1. 6. 2015.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 25. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – G.E. Security BV protiv Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-143/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Uredba (EEZ) br. 2658/87 — Zajednička carinska tarifa — Kombinirana nomenklatura — Razvrstavanje robe — Tarifni brojevi 8517, 8521, 8531 i 8543 — Roba pod nazivom „videomultiplekser“)

(2016/C 145/14)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: G.E. Security BV

Tuženik: Staatssecretaris van Financiën

Izreka

Kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi, kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1214/2007 od 20. rujna 2007., treba tumačiti na način da se robu poput one pod nazivom „videomultiplekser” o kojoj je riječ u glavnom postupku mora, ovisno o ocjeni svih činjenica od strane suda koji je uputio zahtjev kojima taj sud raspolaže, razvrstati u tarifni broj 8521 te nomenklature.

⁽¹⁾ SL C 198, 15. 6. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 15. veljače 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Raad van State – Nizozemska) – J. N. protiv Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Predmet C-601/15 PPU) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Hitni prethodni postupak — Standardi za prihvatanje zahtjeva za međunarodnu zaštitu — Direktiva 2008/115/EZ — Zakonit boravak — Direktiva 2013/32/EU — Članak 9. — Pravo na ostanak u državi članici — Direktiva 2013/33/EU — Članak 8. stavak 3. prvi podstavak točka (e) — Zadržavanje — Zaštita nacionalne sigurnosti ili javnog poretka — Valjanost — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 6. i 52. — Ograničenje — Proporcionalnost)

(2016/C 145/15)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad van State

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: J. N.

Tuženik: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Izreka

Ispitivanjem članka 8. stavka 3. prvog podstavka točke (e) Direktive 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvat podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu nije utvrđen nijedan element koji bi utjecao na valjanost te odredbe s obzirom na članak 6. i članak 52. stavke 1. i 3. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ SL C 38, 1. 2. 2016.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. srpnja 2015. uputio Sąd Rejonowy we Wrocławiu (Poljska) – Z. Ś., Z. M., M. P. protiv X w G.

(Predmet C-325/15)

(2016/C 145/16)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy we Wrocławiu

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Z. Ś., Z. M., M. P.

Tuženik: X w G.

Sud (deseto vijeće) donio je 18. veljače 2016. rješenje kojim je odgovorio na prvo prethodno pitanje suda koji je uputio zahtjev. Sud je ocijenio da je drugo prethodno pitanje očito nedopušteno.

Žalba koju je 15. srpnja 2015. podnio Harper Hygienics S.A. protiv presude Općeg suda od 13. svibnja 2015. u predmetu T-363/12, Harper Hygienics protiv OHIM-a – Clinique Laboratories (CLEANIC natural beauty)

(Predmet C-374/15 P)

(2016/C 145/17)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Harper Hygienics S.A. (zastupnik: D. Rzażewska)

Druge stranke u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM), Clinique Laboratories, LLC

Rješenjem od 28. siječnja 2016. Sud (deseto vijeće) odbio je žalbu.

Žalba koju je 11. siječnja 2016. podnijela Kraljevina Belgija protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 27. listopada 2015. u predmetu T-721/14, Kraljevina Belgija protiv Europske komisije

(Predmet C-16/16 P)

(2016/C 145/18)

Jezik postupka: nizozemski

Stranke

Žalitelj: Kraljevina Belgija (zastupnici: L. Van den Broeck, M. Jacobs i J. Van Holm, agenti kao i P. Vlaemminck i B. Van Vooren, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— u cijelosti ukine rješenje Općeg suda u predmetu T-721/14;

— utvrdi da je tužba za poništenje dopuštena;

— donese odluku o glavnoj stvari;

- utvrdi da su dopušteni zahtjevi za intervenciju Helenske Republike i Portugalske Republike
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: povreda načela podjele nadležnosti, lojalne suradnje i institucionalne ravnoteže i pogrešna primjena pretpostavki predviđenih člankom 263. UFEU-a.

Drugi žalbeni razlog: povreda uzajamnosti načela lojalne suradnje i povreda svojstva države članice kao povlaštenog tužitelja radi zaštite svojih povlastica.

Treći žalbeni razlog: pogrešno tumačenje pravnih posljedica preporuke u odnosu na Belgiju.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2016. uputio Oberlandesgericht Düsseldorf (Njemačka) – Nintendo Co. Ltd protiv BigBen Interactive GmbH i BigBen Interactive SA

(Predmet C-24/16)

(2016/C 145/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nintendo Co. Ltd

Tuženici: BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA

Prethodna pitanja

1. Može li u postupku provedbe zahtjeva na temelju dizajna Zajednice sud države članice koji je nadležan za tuženika isključivo na temelju članka 79. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice ⁽¹⁾, u vezi s člankom 6. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽²⁾, protiv tog tuženika, koji ima sjedište u drugoj državi članici, na temelju toga što je tuženika sa sjedištem u predmetnoj državi članici opskrbio proizvodima kojima se može povrijediti prava intelektualnog vlasništva, donijeti mjere protiv prvonavedenog tuženika koje se primjenjuju u cijeloj Europskoj uniji i ne odnose se samo na odnose opskrbe na kojima se temelji nadležnost?
2. Treba li Uredbu Vijeća br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice, posebice njezin članak 20. stavak 1. točku (c), tumačiti na način da treća osoba može za poslovne svrhe upotrijebiti sliku dizajna Zajednice, ako želi prodavati dodatnu opremu za proizvode imatelja, zaštićene tim dizajnom Zajednice? Ako je odgovor potvrđan, koji kriteriji se na to primjenjuju?
3. Kako se određuje mjesto „u kojem je došlo do kršenja”, iz članka 8. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze ⁽³⁾, u slučajevima u kojima kršitelj
 - a) prodaje proizvode kojima se krši dizajn Zajednice putem internetske stranice namijenjene također kupcima u drugim državama članicama, a ne samo u državi članici u kojoj kršitelj ima sjedište,

b) isporučuje proizvode kojima se krši dizajn Zajednice u drugu državu članicu, koja nije država članica njegova sjedišta?

Treba li članak 15. točku (a) i (g) navedene uredbe tumačiti na način da je na taj način određeno pravo također primjenjivo na sudjelovanje drugih osoba?

⁽¹⁾ SL L 3, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45.

⁽²⁾ SL L 12, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.

⁽³⁾ ABl. L 199, S. 40.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 73.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. siječnja 2016. uputio Oberlandesgerichts Düsseldorf
(Njemačka) – Nintendo Co. Ltd protiv BigBen Interactive GmbH i BigBen Interactive SA**

(Predmet C-25/16)

(2016/C 145/20)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nintendo Co. Ltd

Tuženik: BigBen Interactive GmbH, BigBen Interactive SA

Prethodna pitanja

1. Može li u postupku provedbe zahtjeva na temelju dizajna Zajednice sud države članice koji je nadležan za tuženika isključivo na temelju članka 79. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice ⁽¹⁾, u vezi s člankom 6. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽²⁾, protiv tog tuženika, koji ima sjedište u drugoj državi članici, na temelju toga što je tuženika sa sjedištem u predmetnoj državi članici opskrbio proizvodima kojima se može povrijediti prava intelektualnog vlasništva, donijeti mjere protiv prvonavedenog tuženika koje se primjenjuju u cijeloj Europskoj uniji i ne odnose se samo na odnose opskrbe na kojima se temelji nadležnost?
2. Treba li Uredbu Vijeća br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice, posebice njezin članak 20. stavak 1. točku (c), tumačiti na način da treća osoba može za poslovne svrhe upotrijebiti sliku dizajna Zajednice, ako želi prodavati dodatnu opremu za proizvode imatelja, zaštićene tim dizajnom Zajednice? Ako je odgovor potvrđan, koji kriteriji se na to primjenjuju?
3. Kako se određuje mjesto „u kojem je došlo do kršenja”, iz članka 8. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze ⁽³⁾, u slučajevima u kojima kršitelj
 - a) prodaje proizvode kojima se krši dizajn Zajednice putem internetske stranice namijenjene također kupcima u drugim državama članicama, a ne samo u državi članici u kojoj kršitelj ima sjedište,
 - b) isporučuje proizvode kojima se krši dizajn Zajednice u drugu državu članicu, koja nije država članica njegova sjedišta?

Treba li članak 15. točku (a) i (g) navedene uredbe tumačiti na način da je na taj način određeno pravo također primjenjivo na sudjelovanje drugih osoba?

⁽¹⁾ SL L 3, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45.

⁽²⁾ SL L 12, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.

⁽³⁾ SL L 199, S. 40.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 73.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. siječnja 2016. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska)
– Minister Finansów protiv Posnania Investment SA**

(Predmet C-36/16)

(2016/C 145/21)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Podnositelj žalbe u kasacijskom postupku: Minister Finansów

Druga stranka u kasacijskom postupku: Posnania Investment SA

Prethodna pitanja

Predstavlja li prijenos vlasništva nad zemljištem (stvari) od strane obveznika PDV-a na: a) državnu riznicu – kao prijebaj za neplaćeni porez u odnosu na poreze koji čine prihode državnog proračuna, ili b) općinu, okrug ili vojvodstvo – kao prijebaj za neplaćeni porez u odnosu na poreze koji čine prihode njihovih proračuna, a koji dovodi do prestanka porezne obveze, oporezivu transakciju (naplatnu isporuku robe) u smislu članka 2. stavka 1. točke (a) i članka 14. stavka 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ SL L 347, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. siječnja 2016. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska)
– Minister Finansów protiv Stowarzyszeniu Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i
Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP)**

(Predmet C-37/16)

(2016/C 145/22)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Podnositelj žalbe u kasacijskom postupku: Minister Finansów

Druga stranka u kasacijskom postupku: Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie (SAWP)

Prethodna pitanja

1. Isporučuju li autori, izvođači i drugi nositelji prava, u smislu članka 24. stavka 1. i članka 25. točke (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾, usluge proizvođačima i uvoznicima snimača zvuka i sličnih uređaja i praznih medija, od kojih organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ubiru naknadu za prodaju tih uređaja i medija za račun tih autora, izvođača i drugih nositelja prava, ali u svoje ime?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, nastupaju li organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, kada ubiru naknadu za prodaju uređaja i medija od proizvođača i uvoznika, kao porezni obveznici u smislu članka 28. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, koji moraju te transakcije evidentirati na računu koje izdaju odnosnim proizvođačima i uvoznicima snimača zvuka i drugih sličnih uređaja te praznih medija, u skladu s člankom 220. stavkom 1. točkom 1. te direktive, a na kojem je iskazan PDV koji se duguje za ubiranje naknada, i moraju li autori, izvođači i drugi nositelji prava, kad im se podijele ubrane naknade, evidentirati te naknade s računom na kojem je iskazan PDV, a koji je izdan organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja je ubrala naknade?

⁽¹⁾ SL L 347, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.

Žalba koju je 25. siječnja 2016. podnio Dyson Ltd protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 11. studenoga 2015. u predmetu T-544/13, Dyson Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-44/16 P)

(2016/C 145/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Dyson Ltd (zastupnik: E. Batchelor, M. Healy, *solicitors*, F. Carlin, *barrister*, A. Patsa, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu u cijelosti;
- poništi pobijanu Uredbu ⁽¹⁾ u cijelosti; i
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova društva Dyson u vezi s tim postupkom i postupkom pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Dyson tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava:

- i. prvo, Opći je sud iskrivio Dysonov zahtjev time što je taj zahtjev koji se temelji na nepostojanju Komisijine nadležnosti prema članku 10. stavku 1. Direktive 2010/30/EU pogrešno okvalificirao kao da se radi o očitoj pogrešci u ocjeni ⁽²⁾;

- ii. drugo, Opći je sud pogrešno protumačio opseg ovlasti koja je Komisiji delegirana člankom 10 stavkom 1. Direktive 2010/30/EU;
- iii. treće, Opći je sud povrijedio Dysonovo pravo na obranu u odnosu na činjenice u vezi s kojima Dyson nije imao prilike iznijeti svoje stajalište;
- iv. četvrto, Opći sud je iskrivio i/ili zanemario relevantne dokaze;
- v. peto, Opći sud povrijedio je članak 36. Statuta Suda time što nije dao obrazloženje za to što je: (i) smatrao da je primjenjivi pravni kriterij očita pogreška u ocjeni; (ii) zaključio da su Dysonovi podaci bili „iznimno špekulativni”; (iii) pozvao se na neodređeni dio neidentificirane „analize o utjecaju”; i (iv) zanemario Dysonove dokaze u vezi s dokazima glede ponovljivosti; i
- vi. šesto, Opći je sud pogrešno primijenio kriterij koji se odnosi na jednako postupanje.

Dyson nadalje zahtijeva da Sud ukine pobijanu presudu i usvoji zahtjeve postavljene pred Općim sudom, na način da poništi Uredbu Komisije (EU) br. 665/2013 („pobijana uredba”) jer raspolaže s dovoljno informacija da bi meritorno odlučio o pitanjima postavljenima u prvom stupnju.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) br. 665/2013 od 3. svibnja 2013. o dopuni Direktive 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu označivanja energetske učinkovitosti usisavača SL L 192, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 307.)

(²) Direktiva 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o označivanju potrošnje energije i ostalih resursa proizvoda povezanih s energijom uz pomoć oznaka i standardiziranih informacija o proizvodu SL L 153, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 101.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2016. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție
(Rumunjska) – Evo Bus GmbH protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești –
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș**

(Predmet C-55/16)

(2016/C 145/24)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Evo Bus GmbH

Tuženik: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș

Prethodna pitanja

Protivi li se/je li se protivio odredbama Osme direktive (79/1072/[EEZ]) ⁽¹⁾, kao i načelu porezne neutralnosti, propis države članice koji propisuje/koji je propisivao, uzimajući u obzir načelo prema kojem treba postojati sigurnost pri oporezivanju, uvjete pod kojima je dozvoljen povrat poreza na dodanu vrijednost, poput, u ovom slučaju, uvjeta kojim se zahtjeva da se dokaže da su dobavljači platili porez?

⁽¹⁾ Osmo Direktiva Vijeća 79/1072/EEZ od 6. prosinca 1979. o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezu na promet – Postupci za povrat poreza na dodanu vrijednost poreznim obveznicima koji nemaju poslovni nastan na području države (SL L 331, str. 11.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. veljače 2016. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – The Shirtmakers BV, druga stranka: Staatssecretaris van Financiën**(Predmet C-59/16)**

(2016/C 145/25)

*Jezik postupka: nizozemski***Sud koji je uputio zahtjev**

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka*Žalitelj u kasacijskom postupku: The Shirtmakers BV**Druga stranka: Staatssecretaris van Financiën***Prethodna pitanja**

Treba li članak 32. stavak 1. točku (e) podtočku (i) Carinskog zakonika Zajednice tumačiti na način da pojam „troškovi prijevoza” treba shvatiti kao da označava iznose koji se naplaćuju od stvarnih prijevoznika uvezene robe, čak i kada ti prijevoznici nisu naplatili te iznose izravno od kupca uvezene robe, nego od drugog gospodarskog subjekta koji je sklopio ugovore o prijevozu sa stvarnim prijevoznicima u ime kupca uvezene robe, a koji je kupcu naplatio veće iznose u svezi sa svojim naporima da organizira prijevoz?

Tužba podnesena 3. veljače 2016. – Europska komisija protiv Rumunjske**(Predmet C-62/16)**

(2016/C 145/26)

*Jezik postupka: rumunjski***Stranke***Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: S. Petrova, M. Heller i A. Biolan, agenti)**Tuženik: Rumunjska***Tužbeni zahtjevi**

— utvrditi da je time što nije donijela zakonske i druge mjere potrebne za usklađivanje s odredbama Direktive 2012/33/EU ⁽¹⁾ ili, u svakom slučaju, time što nije dostavila tekst tih mjera Komisiji, Rumunjska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 2. stavka 1. navedene direktive;

- Rumunjskoj izreći, u skladu s odredbama članka 260. stavka 3. UFEU-a plaćanje novčane kazne u visini od 38 042,6 eura za svaki dan kašnjenja, počevši od dana objave presude u ovom predmetu zbog povrede obveze dostave teksta mjera o potpunom prenošenju Direktive 2012/33/EU;
- Rumunjskoj naložiti snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Rok za prenošenje direktive u nacionalno pravo istekao je 18. lipnja 2014.

⁽¹⁾ Direktiva 2012/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o izmjeni Direktive 1999/32/EZ u vezi sa sadržajem sumpora u brodskim gorivima (SL L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 30., str. 111.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2016. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid (Španjolska) – Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania protiv Ayuntamiento de Getafe

(Predmet C-74/16)

(2016/C 145/27)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania

Tuženik: Ayuntamiento de Getafe

Prethodno pitanje

Protivi li se članak 107. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije oslobođenju Katoličke crkve od plaćanja poreza na izgradnju, instalacije i radove u vezi s onima na nekretninama namijenjenima obavljanju gospodarskih djelatnosti koje nemaju isključivo vjerski cilj?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. veljače 2016. uputio Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgija) – K i dr. protiv Belgischer Staat

(Predmet C-82/16)

(2016/C 145/28)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: A. K., Z. M., J. M., N. N. N., I. O. O., I. R., A. B.

Tuženik: Belgijska država

Prethodna pitanja

1. Treba li pravo Unije, posebice članak 20. UFEU-a i članke 5. i 11. Direktive 2008/115/EZ ⁽¹⁾, u vezi s člancima 7. i 24. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ⁽²⁾, tumačiti na način da mu je, u određenim okolnostima, protivna nacionalna praksa na temelju koje je zahtjev za boravak u okviru spajanja obitelji s građaninom Unije, koji je u državi članici u kojoj živi odnosni građanin Unije koji nije koristio svoje pravo slobodnog kretanja i poslovnog nastana i koji ima državljanstvo te države članice (u daljnjem tekstu: statični građanin Unije) podnio njegov član obitelji, državljanin treće države, odbijen, po potrebi zajedno s donošenjem odluke o udaljavanju, isključivo iz razloga što odnosni član obitelji, državljanin treće države, podliježe važećoj zabrani ulaska s europskom dimenzijom?
 - a) Je li za ocjenu takvih okolnosti važno da između statičnog građanina Unije i člana njegove obitelji, državljanina treće države, važno da postoji odnos ovisnosti koji nadilazi samu obiteljsku vezu? U slučaju potvrdnog odgovora: Koji su čimbenici relevantni za utvrđivanje postojanja tog odnosa ovisnosti? Bi li s tim u svezi bilo korisno pozivati se na sudske praksu koja se odnosi na postojanje obiteljskog života u smislu članka 8. Europske konvencije o ljudskim pravima i članka 7. Povelje?
 - b) Glede posebice malodobne djece, zahtijeva li članak 20. UFEU-a više od biološke veze između roditelja koji je državljanin treće države i djeteta koje je građanin Unije? Je li s tim u svezi važan dokaz zajedničkog života ili su dostatne emocionalne i financijske veze, kao što su modaliteti smještaja ili posjeta i plaćanje alimentacije? Bi li s tim u svezi bilo korisno pozivati se na obrazloženje presuda Ogieriakhi (C-244/13, EU:C:2014:2068, t. 38. i 39.), Singh i dr. (C-218/14, EU:C:2015:476, t. 54.) i O. i dr., (C-356/11 i C-357/11, EU:C:2012:776, t. 56.)? Vidjeti, s tim u svezi, također zahtjev za prethodnu odluku C-133/15 koji je u postupku pred Sudom.
 - c) Je li za ocjenu takvih okolnosti važno da je zajednički život stvoren u trenutku kada je državljanin treće države već podlijezao zabrani ulaska te je, dakle, znao da nezakonito boravi u državi članici? Bi li bilo korisno pozvati se na tu činjenicu u svrhu sprječavanja moguće zlouporabe postupka za odobravanje boravka u okviru spajanja obitelji?
 - d) Je li za ocjenu takvih okolnosti važno da nikakav pravni lijek, u smislu članka 13. stavka 1. Direktive 2008/115/EZ nije podnesen protiv odluke o izricanju zabrane ulaska ili da je žalba na takvu odluku odbijena?
 - e) Je li činjenica da je zabrana ulaska izrečena zbog razloga javnog poretka ili zbog nezakonitog boravka relevantni element? U slučaju potvrdnog odgovora, treba li također ispitati predstavlja li odnosni državljanin treće države stvarnu, trenutačnu i dovoljno ozbiljnu opasnost koja ugrožava temeljni interes društva? S tim u svezi, mogu li se članci 27. i 28. Direktive 2004/38/EZ ⁽³⁾, koji su preneseni u članke 43. i 45. Zakona o strancima od 15. prosinca 1980., i odgovarajuća sudska praksa Suda o javnom poretku primijeniti po analogiji na članove obitelji statičnih građana Unije (vidjeti zahtjeve za prethodnu odluku C-165/14 i C-304/14 koji su u postupku pred Sudom)
2. Treba li pravo Unije – posebice članak 5. Direktive 2008/115/EZ i članke 7. i 24. Povelje – tumačiti na način da mu je protivna nacionalna praksa na temelju koje se na važeću zabranu ulaska poziva kako bi se odbio kasnije podneseni zahtjev za spajanje obitelji sa statičnim građaninom Unije podnesen na državnom području države, a da nije uzet u obzir obiteljski život i dobrobit u to uključene djece, što je navedeno u tom kasnije podnesenom zahtjevu?
3. Treba li pravo Unije – posebice članak 5. Direktive 2008/115/EZ i članke 7. i 24. Povelje – tumačiti na način da mu je protivna nacionalna praksa na temelju koje je odluka o udaljavanju donesena protiv državljanina treće države, koji već podliježe važećoj zabrani ulaska, a da nije uzet u obzir obiteljski život i dobrobit u to uključene djece, što je navedeno u zahtjevu za spajanje obitelji sa statičnim građaninom Unije podnesenim nakon donošenja te zabrane ulaska?

4. Treba li članak 11. stavak 3. Direktive 2008/115/EZ shvatiti na način da državljanin treće države u načelu mora uvijek podnijeti zahtjev za ukidanje ili suspenziju važeće i konačne zabrane ulaska izvan Europske unije ili postoje okolnosti u kojima taj zahtjev može podnijeti u Europskoj uniji?
- (a) Treba li članak 11. stavak 3. treći i četvrti podstavak Direktive 2008/115/EZ shvatiti na način da zahtjev iz članka 11. stavka 3. prvog podstavka te direktive, koji određuje da se ukidanje ili suspenzija zabrane ulaska može razmatrati samo kada odnosni državljanin treće države dokaže da je napustio državno područje države članice u potpunosti poštujući odluku o vraćanju, mora u potpunosti biti ispunjen u svakom pojedinačnom slučaju ili u svim kategorijama slučajeva?
- b) Je li člancima 5. i 11. Direktive 2008/115/EZ protivno tumačenje na temelju kojega se zahtjev za boravak u okviru spajanja obitelji sa statičnim građaninom Unije koji nije koristio svoje pravo slobodnog kretanja i poslovnog nastana može smatrati (privremenim) implicitnim zahtjevom za ukidanje ili suspenziju važeće i konačne zabrane ulaska pri čemu, ako se ispostavi da nisu ispunjeni uvjeti za boravak, ponovno u potpunosti važeća i konačna zabrana ulaska?
- c) Je li relevantna činjenica da obveza podnošenja zahtjeva za ukidanje ili suspenziju u zemlji ipodrijetla može dovesti samo do privremenog razdvajanja državljanina treće države i statičnog građanina Unije? Postoje li ipak okolnosti u kojima je takva privremena razdvojenost protivna člancima 7. i 24. Povelje?
- d) Je li relevantna činjenica da obveza podnošenja zahtjeva za ukidanje ili suspenziju u zemlji podrijetla može dovesti samo do toga da građanin Unije samo mora, ako je to potrebno, napustiti područje Europske unije na određeno vrijeme? Postoje li okolnosti u kojima je to da građanin Unije mora napustiti područje Europske unije na određeno vrijeme protivno člancima 7. i 24. Povelje?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljanina trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 348, str. 98.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 8., str. 188.).

⁽²⁾ SL 2000, C 364, p.1.

⁽³⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište [boravak] na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, str. 77.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 42.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. veljače 2016. uputio Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ujedinjena Kraljevina) – The English Bridge Union Limited protiv Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Predmet C-90/16)

(2016/C 145/29)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: The English Bridge Union Limited

Tuženik: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Prethodna pitanja

1. Koje su osnovne karakteristike koje mora imati neka aktivnost kako bi se mogla smatrati „sportom” u smislu članka 132. stavka 1. točke (m) Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ od 28. studenoga 2006. (Direktiva o PDV-u)? Točnije, mora li aktivnost imati značajan (ili ne značajni) fizički element koji je odlučujući za njezin ishod ili je dovoljno da ima značajan misaoni element koji je odlučujući za njezin ishod?

2. Je li turnirski ugovorni bridž „sport” u smislu članka 132. stavka 1. točke (m) Direktive o PDV-u?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost SL L 347, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. veljače 2016. uputio Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona (Španjolska) – Banco Santander, S. A. protiv Mahamadou Demba i Mercedes Godoy Bonet

(Predmet C-96/16)

(2016/C 145/30)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Banco Santander, S. A.

Tuženici: Mahamadou Demba i Mercedes Godoy Bonet

Prethodna pitanja

1. Je li poslovna praksa prijenosa ili kupnje potraživanja bez davanja mogućnosti potrošaču da otplati dug plaćanjem cijene, kamata i troškova postupka cesionaru u skladu s pravom Unije, točnije s člankom 38. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, člankom 2.C Ugovora iz Lisabona te člankom 4. stavkom 2., člankom 12. i člankom 169. stavkom 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije ⁽¹⁾?
2. Je li navedena poslovna praksa kupnje duga potrošača za neznatnu cijenu bez njegova pristanka ili znanja, bez uvrštavanja te prakse kao općeg ili nepoštenog uvjeta u ugovor i bez davanja mogućnosti potrošaču da u tome sudjeluje otkupom potraživanja, u skladu s načelima utvrđenima u Direktivi Vijeća 93/13 ⁽²⁾ od 5. travnja 1993., a time i s načelom djelotvornosti i njezinim člankom 3. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1.?
3. Je li, radi očuvanja zaštite potrošača i korisnika i sudske prakse koja je razvija, u skladu s pravom Unije to da se sukladno Direktivi Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, a osobito njezinom članku 6. stavku 1. i članku 7. stavku 1., kao nedvosmisleni kriterij odredi da se u neosiguranim ugovorima o zajmu sklopljenima s potrošačima smatra nepoštenom ugovorna odredba o kojoj se ne pregovara, a kojom se određuje zatezna kamatna stopa koja je za više od dva postotna poena veća u odnosu na redovnu ugovornu kamatnu stopu?
4. Je li, radi očuvanja zaštite potrošača i korisnika i sudske prakse koja je razvija, u skladu s pravom Unije to da se prema Direktivi Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, a osobito njezinom članku 6. stavku 1. i članku 7. stavku 1., odredi da zatezne kamate posljedično nastave teći sve do potpune isplate duga?

⁽¹⁾ SL 2000., C 364, str.1.

⁽²⁾ SL L 95, str. 29.

Tužba podnesena 17. veljače 2016. – Europska komisija protiv Helenske Republike**(Predmet C-98/16)**

(2016/C 145/31)

*Jezik postupka: grčki***Stranke***Tužitelj:* Europska komisija (zastupnici: W. Roels i D. Triantafyllou)*Tuženik:* Helenska Republika**Tužbeni zahtjev**

- utvrditi da je donošenjem i održavanjem na snazi propisa kojim je predviđena povlaštena porezna stopa na legatate u korist neprofitnih tijela sa sjedištem u drugim državama članicama EU-a/EGP-a uz uvjet uzajamnosti, Helenska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 63. UFEU-a i članka 40. Sporazuma o EGP-u;
- naložiti Helenskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Propisom Helenske Republike predviđena je niža porezna stopa na legatate u korist neprofitnih pravnih osoba (dobrotvornih, itd.). Međutim, niža porezna stopa se ne primjenjuje na legatate u korist istih stranih pravnih osoba, osim ako i predmetne države povlašteno tretiraju legatate u korist grčkih neprofitnih pravnih osoba (to jest, uz uvjet uzajamnosti).

- Takvim se propisom provodi diskriminacija na štetu (neprofitnih) pravnih osoba iz drugih država članica EU-a (i iz EGP-a), koja predstavlja ograničenje slobodnog kretanja kapitala (članak 63. UFEU-a).
- Takvo ograničenje nije obuhvaćeno izuzećima iz članka 65. UFEU-a.
- To se ograničenje ne može opravdati rasterećenjem nacionalnog proračuna kroz djelovanje neprofitnih tijela (neprihvatljiv financijski razlog).
- Konačno, načelom uzajamnosti ne može se opravdati povreda načela slobodnog kretanja kapitala diskriminacijom.

Žalba koju je 26. veljače 2016. podnio SNCF Mobilités (SNCF) protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 17. prosinca 2015. u predmetu T-242/12, SNCF protiv Komisije**(Predmet C-127/16 P)**

(2016/C 145/32)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Žalitelj:* SNCF Mobilités (SNCF) (zastupnici: P. Beurier, O. Billard, G. Fabre, V. Landes, odvjetnici)*Druge stranke u postupku:* Europska komisija, Francuska Republika, Mory SA, u stečaju, Mory Team, u stečaju.**Zahtjevi**

- proglašiti žalbu dopuštenom i osnovanom;

- poništiti presudu Općeg suda od 17. prosinca 2015. u predmetu T-242/12, Société nationale des chemins de fer français (SNCF)/Komisija;
- naložiti Komisiji snošenje svih troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe više žalbenih razloga u prilog svojoj žalbi.

Kao prvo, iskrivivši odredbe članka 3. stavka 2. odluke Sernam 2. o *en bloc* prodaji imovine Sernam, Opći je sud počinio više pogrešaka koje se tiču prava i nije ispunio obvezu obrazlaganja.

Kao drugo, utvrdivši da zahtjevi otvorenosti i transparentnosti koji se primjenjuju na poziv na nadmetanje iz članka 3. stavka 2. odluke Sernam 2. nužno pretpostavljaju da je odabrani kandidat u tom svojstvu i autonomno od početka sudjelovao u postupku, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava.

Kao treće, utvrdivši da je ponuda Sernamovog rukovoditeljskog tima bila puno nepovoljnija prodavatelju od početnih ponuda drugih kandidata, Opći je sud iskrivio činjenice i počinio pogrešku koja se tiče prava.

Kao četvrto, utvrdivši da Komisija nije bila u zabludi glede predmeta i cijene *en bloc* prodaje imovine bloka Sernam, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava, nije ispunio obvezu obrazlaganja te je odlučio na temelju proturječnog obrazloženja.

Kao peto, utvrdivši da unos u stečajne obveze društva Sernam S.A. tražbine koja odgovara iznosu potpore od 41 milijun eura nije u skladu s člankom 4. odluke Sernam 2., Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava i iskrivio izreku odluke Sernam 2.

Kao šesto, utvrdivši da se načelo privatnog ulagača u tržišnom gospodarstvu ne primjenjuje na *en bloc* prodaju imovine bloka Sernam, Opći je sud počinio pogrešku koja se tiče prava, nije ispunio obvezu obrazlaganja te je iskrivio izreku odluke Sernam 2.

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 10. ožujka 2016. – credentis protiv OHIM-a – Aldi Karlslunde (Curodont)

(Predmet T-53/15) ⁽¹⁾

„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Zajednice Curodont — Raniji nacionalni verbalni žig Eurodont — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”

(2016/C 145/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: credentis AG (Windisch, Švicarska) (zastupnik: D. Breuer, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: A. Folliard-Monguiral i J. Ivanauskas, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Aldi Karlslunde K/S (Karlslunde, Danska) (zastupnici: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i N. Bertram, odvjetnici)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 13. studenog 2014. (predmet R 353/2014-1) u svezi s postupkom povodom prigovora između društva Aldi Karlslunde K/S i društva credentis AG.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu credentis AG nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 107, 30. 3. 2015.

Presuda Općeg suda od 10. ožujka 2016. – LG Developpement protiv OHIM-a – Bayerische Motoren Werke (MINICARGO)

(Predmet T-160/15) ⁽¹⁾

„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Zajednice MINICARGO — Raniji verbalni žig Zajednice MINI — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”

(2016/C 145/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: LG Developpement (Baud, Francuska) (zastupnik: A. Sion, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnik: J. Crespo Carrillo, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Bayerische Motoren Werke AG (München, Njemačka) (zastupnik: R. Delorey, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća OHIM-a od 23. siječnja 2015. (predmet R 596/2014-4) u svezi s postupkom povodom prigovora između društva Bayerische Motoren Werke AG i društva LG Developpement.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu LG Developpement nalaže se snošenja troškova.

⁽¹⁾ SL C 198, 15. 6. 2015.

Rješenje Općeg suda od 26. veljače 2016. – Colomer Italy protiv OHIM-a – Farmaca International (INTERCOSMO ESTRO)

(Predmet T-681/13) ⁽¹⁾

(„Žig Zajednice — Postupak povodom prigovora — Povlačenje prijave za registraciju — Obustava postupka”)

(2016/C 145/35)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Colomer Italy SpA (Sala Bolognese, Italija) (zastupnici: M. Ricolfi, F. Tarocco i C. Mezzetti, odvjetnici)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (zastupnici: P. Bullock i N. Bambara, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Farmaca International SpA (Torino, Italija) (zastupnici: M. Caramelli i S. Fierro, odvjetnici)

Predmet

Tužba podnesena protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 3. listopada 2013. (predmet R 1186/2012-1), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Farmaca International SpA i Colomer Italy SpA.

Izreka

1. Obustavlja se postupak po tužbi.
2. Nalaže se Colomer Italy SpA i Farmaca International SpA snošenje vlastitih troškova, kao i svakome polovice troškova Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM).

⁽¹⁾ SL C 78, 15. 3. 2014.

Tužba podnesena 3. veljače 2016. – Mađarska protiv Komisije**(Predmet T-50/16)**

(2016/C 145/36)

Jezik postupka: mađarski

Stranke

Tužitelj: Mađarska (zastupnici: M. Fehér i G. Koós, agenti)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 24. studenoga 2015. o registraciji europske građanske inicijative „Wake Up Europe! Agir pour préserver le projet démocratique européen” („Wake up Europe! Djelujmo kako bismo očuvali europski demokratski projekt”).
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Kao prvi tužbeni razlog, tužitelj s jedne strane navodi da je Komisija registracijom predmetne građanske inicijative povrijedila članak 11. stavak 4. UEU-a kao i članak 2. točku 1. i članak 4. [stavak 2.] točku (b) Uredbe br. 211/2011 ⁽¹⁾ jer se, prema tužiteljevom mišljenju, pokretanje postupka predviđenog člankom 7. UEU-a (koji je sličan postupku zbog povrede obveze) ne može smatrati aktom koji je potreban za provedbu Ugovorâ. S druge strane, prema tužiteljevom mišljenju, građanska inicijativa treba biti usmjerena prema tome da Komisija pokrene postupak donošenja pravnog akta Unije koji bi se trebao materijalizirati u obliku novog pozitivnog zakonodavstva prava Unije.
2. U drugom tužbenom razlogu, tužitelj navodi da je svojom odlukom Komisija povrijedila pravo na dobru upravu kao i načela pravne sigurnosti i jednakog postupanja i da nije ispunila obvezu obrazlaganja. Tim razlogom tužitelj u biti tvrdi da se, s obzirom na to da se Komisija tom odlukom radikalno udaljila od svoje ranije prakse u pogledu registra građanskih inicijativa, prema prethodnim inicijativama i onima koje će se eventualno podnijeti u budućnosti, neće jednako postupati zbog navedenog manjka predvidljivosti i tog proturječja.
3. Kao treći tužbeni razlog, tužitelj navodi da se Komisijinom odlukom krši načelo lojalne suradnje iz članka 4. stavka 3. UEU-a. S jedne strane, Komisija je ranije izjavila da nisu ispunjene pretpostavke za pokretanje postupka iz članka 7. UEU-a protiv Mađarske, dok odluka o registraciji građanske inicijative može prenijeti poruku da Komisija ipak ne isključuje mogućnost da je ta inicijativa utemeljena. S druge strane, Komisija je u skladu s navedenim načelom trebala obavijestiti Mađarsku o građanskoj inicijativi koja je se izravno tiče i dati joj priliku da podnese svoje primjedbe.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 211/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o građanskoj inicijativi (SL L 65, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 20., svezak 1., str. 31.).

Tužba podnesena 5. veljače 2016. – Ryanair i Airport Marketing Services protiv Komisije**(Predmet T-53/16)**

(2016/C 145/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Ryanair Ltd (Dublin, Irska) i Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (zastupnici: G. Berrisch, E. Vahida, I. Metaxas-Maragkidis, odvjetnici i B. Byrne, *solicitor*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi članke 1., 4., 5. i 6. odluke Komisije od 23. srpnja 2014. u predmetu iz područja državnih potpora SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN) kojom je utvrđeno da su Ryanair i Airport Marketing Services primili nezakonitu državnu potporu, nespojivu s unutarnjim tržištem, putem niza ugovora koji se odnose na zračnu luku Nîmes-Garons; i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na navodnoj povredi članka 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, načela dobre uprave i tužiteljevog prava na obranu s obzirom na to da Komisija nije dopustila tužiteljima pravo uvida u spis istrage te im nije pružila mogućnost da valjano iznesu svoja očitovanja.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na navodnoj povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a jer je Komisija odnosne mjere pogrešno pripisala državi.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na navodnoj povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a jer je Komisija pogrešno smatrala da su sredstva Veolia Transport Aéroport de Nîmes (VTAN), jednog od upravitelja zračne luke, državna sredstva.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na navodnoj povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a jer Komisija nije ispravno primijenila test subjekta u tržišnom gospodarstvu. Komisija je pogrešno odbila osloniti se na usporednu analizu koja bi ju dovela do zaključka o nepostojanju potpore tužiteljima. Podredno, Komisija nije pripisala odgovarajuću vrijednost marketinškim uslugama, nepravilno je odbila razloge na kojima se temeljila odluka zračne luke da stekne te usluge, pogrešno je odbila mogućnost da je dio marketinških usluga mogao biti stečen zbog općeg interesa, pogrešno je smatrala upravitelja zračne luke, Syndicat Mixte pour l'aménagement et le développement de l'aéroport de Nîmes – Alès – Camargue – Cévennes (SMAN), i njegovog privatnog ugovaratelja VTAN jednim subjektom, utemeljila je svoje zaključke na nepotpunim i neodgovarajućim podacima pri izračunu profitabilnosti zračne luke, zanemarila mrežne eksternalije za koje je zračna luka mogla očekivati da će ih ostvariti na temelju suradnje s Ryanairom, i zanemarila usporediti podatke koje je zračna luka podnijela s onima uobičajeno povezanim sa zračnom lukom kojom se dobro upravlja. U svakom slučaju, čak i ako su tužitelji stekli prednost, Komisija nije utvrdila da se radilo o selektivnoj prednosti.

5. Peti tužbeni razlog koji se podredno ističe i koji se temelji na navodnoj povredi članka 107. stavka 1. i članka 108. stavka 2. UFEU-a jer je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni i pogrešku koja se tiče prava zaključivši da je potpora Ryanairu i Airport Marketing Servicesu odgovarala iznosu kumulativnih graničnih gubitaka zračne luke (kako ih je izračunala Komisija) umjesto iznosu stvarne koristi za Ryanair i Airport Marketing Services. Komisija je trebala ispitati u kojoj je mjeri navodna korist bila stvarno prenesena putnicima Ryanaira. Nadalje, Komisija nije kvantificirala konkurentnu prednost koju je Ryanair imao zbog navodne potpore i nije dostatno objasnila zašto je povrat iznosa potpore naveden u odluci bio nužan za ponovnu uspostavu stanja koje je prethodilo isplati potpore.

Tužba podnesena 17. veljače 2016. – POA protiv Komisije

(Predmet T-74/16)

(2016/C 145/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Cipar) (zastupnik: N. Korogiannakis, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Glavnog tajništva Ares(2015)5632670 od 7. prosinca 2015., kojom je odbijen ponovni zahtjev koji je tužitelj podnio u svojem dopisu od 15. rujna 2015., kojim je tužitelj, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL 2001. L 145, str. 43.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 16., str. 70.), zahtijevao pristup dokumentima u vezi sa zahtjevom organizacije ciparskih proizvođača za registraciju naziva „Halloumi” prema Uredbi (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 2012. L 343, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31.), i
- naloži Komisiji snošenje tužiteljevih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. U prvom tužbenom razlogu navodi se da Komisija, pozivajući se na članak 4. stavak 3. prvi podstavak Uredbe br. 1049/2001, nije dala prikladno obrazloženje zašto bi otkrivanjem neobjavljenih dijelova bio ozbiljno ugrožen proces odlučivanja.
 2. U drugom tužbenom razlogu navodi se pogreška koja se tiče prava jer razlozi zbog kojih je Republika Cipar odbila otkrivanje na temelju članka 4. stavka 2. druge alineje Uredbe br. 1049/2001 nisu dostatni.
 3. U trećem tužbenom razlogu navodi se povreda prava na djelotvoran pravni lijek i načela transparentnosti jer odbijanje Republike Cipar da otkrije neke od dokumenata o kojima je riječ znači da tužitelj nije u mogućnosti razumjeti predmet svakog neotkrivenog dokumenta.
 4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na pogrešci koja se tiče prava, jer se država članica ne može pozvati na članak 4. stavak 3. prvi podstavak Uredbe br. 1049/2001 kako bi odbila otkrivanje dokumenata ako je odluka čije bi donošenje moglo biti ugroženo odluka institucije Europske unije.
-

Žalba koju su 26. veljače 2016. podnijele Nicole Clarke, Sigrid Dickmanns i Elisavet Papathanasiou protiv presude Službeničkog suda od 15. prosinca 2015. u spojenim predmetima F-101/14, F-102/14 i F-103/14, Clarke i dr. protiv EUIPO-a

(Predmet T-89/16 P)

(2016/C 145/39)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žaliteljice: Nicole Clarke (Alicante, Španjolska), Sigrid Dickmanns (Gran Alacant, Španjolska) i Elisavet Papathanasiou (Alicante) (zastupnik: H. Tettenborn, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalbeni zahtjev

Žaliteljice od Općeg suda zahtijevaju da:

- u cijelosti ukine presudu Službeničkog suda Europske unije (treće vijeće) od 15. prosinca 2015. u spojenim predmetima F-101/14, F-102/14 i F-103/14;
- donese odluku u skladu sa zahtjevom tužiteljica u tim postupcima;
- EUIPO-u naloži snošenje troškova cijelog postupka, to jest postupka pred Službeničkim sudom EU-a i Općim sudom EU-a.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žaliteljice ističu četiri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog: pogrešna primjena odredbe o raskidu iz ugovora žaliteljica o radu člana privremenog osoblja kao i „Protokola o ponovnom zapošljavanju” sklopljenih između EUIPO-a i žaliteljica pojedinačno, s obzirom na to da predmetni natječaji nisu „sljedeći” natječaji u smislu odredbe o raskidu
2. Drugi žalbeni razlog: pogrešna primjena odredbe o raskidu iz ugovora žaliteljica o radu člana privremenog osoblja, s obzirom na to da se predmetni natječaji ne odnose na posebno područje „industrijskog vlasništva” koje se navodi u odredbi o raskidu pa se stoga ta odredba ne može primijeniti.

Žaliteljice u sklopu prvog i drugog žalbenog razloga prigovaraju da je Službenički sud (u daljnjem tekstu: SS) u pobijanoj presudi pogrešno protumačio tekst, smisao i svrhu kao i vremensko važenje i vremensku primjenjivost odredbe o raskidu.

3. Treći žalbeni razlog: pogrešna primjena članka 8. stavka 1. Uvjeta zaposlenja ostalih službenika Europske unije (u daljnjem tekstu: UZOS)

Žaliteljice s tim u vezi tvrde da je SS u pobijanoj presudi propustio uzeti u obzir činjenicu da su „Protokoli o ponovnom zapošljavanju”, sklopljeni između EUIPO-a i žaliteljica pojedinačno, kao ugovorne pogodbe predstavljali barem drugo produženje ugovora privremenog osoblja, što prema članku 8. stavku 1. UZOS-a ima za posljedicu da se ugovori žaliteljica o radu člana privremenog osoblja trebaju smatrati produženima na neodređeno vrijeme.

4. Četvrti žalbeni razlog: pogrešna primjena dužnosti brižnog postupanja i načela zaštite legitimnih očekivanja

S tim u vezi, žaliteljice prigovaraju da se SS u pogledu pitanja je li EUIPO ispunio svoju dužnost brižnog postupanja ili je li povrijedio načelo zaštite legitimnih očekivanja, kada je tek 9 godina nakon potpisivanja odredbe o raskidu proveo natječaj koji je trebao odlučiti o profesionalnoj budućnosti žaliteljica, pogrešno oslonio na trenutak ponovnog zapošljavanja, a ne na trenutak potpisivanja odredbe o raskidu.

Tužba podnesena 1. ožujka 2016. – Sheridan protiv Parlamenta

(Predmet T-94/16)

(2016/C 145/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Gavin Sheridan (Midleton, Irska) (zastupnik: N. Pirc Musar, odvjetnik)

Tuženik: Europski parlament

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku A(2015)13844 C Europskog parlamenta od 14. siječnja 2016. kojom se odbija tužiteljev ponovni zahtjev za pristup određenim dokumentima koji se odnose na informacije o putnim troškovima, dnevnicama, naknadama za opće troškove i troškovima za osoblje zastupnika Europskog parlamenta;
- naloži Parlamentu snošenje tužiteljevih troškova u skladu s člancima 134. i 140. Poslovnika Općeg suda, uključujući troškove eventualnih intervenijenata.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ističe tužbene razloge i glavne argumente koji su u bitnome istovjetni ili slični onima istaknutim u okviru predmeta T-639/15, Psara/Parlament (SL 2016. C 48, str. 53.).

Tužba podnesena 29. veljače 2016. – Kasztantowicz protiv EUIPO-a – Gbb Group (GEOTEK)

(Predmet T-97/16)

(2016/C 145/41)

Jezik na kojem je tužba podnesena: njemački

Stranke

Tužitelj: Martin Kasztantowicz (Berlin, Njemačka) (zastupnik: R. Ronneburger, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Gbb Group Ltd (Letchworth, Ujedinjena Kraljevina)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: tužitelj

Predmetni sporni žig: verbalni žig Unije „GEOTEK” – prijava za registraciju br. 5 772 975

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom opoziva

Pobijana odluka: odluka petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 14. prosinca 2015. u predmetu R 3025/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku kao i rješenje odjela za poništaje EUIPO-a od 26. rujna 2014. (odluka o proglašavanju žiga ništavim br. 9014 C);
- naloži EUIPO-u snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi

- povreda pravila 57. i 65. Uredbe br. 2868/95;
- povreda odluke broj EX-11-3 predsjednika Ureda.

Tužba podnesena 4. ožujka 2016. – Italija protiv Komisije

(Predmet T-98/16)

(2016/C 145/42)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, S. Fiorentino i P. Gentili, *avvocati dello Stato*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije br. C (2015) 9526 *final* od 23. prosinca 2015., dostavljenu na isti datum, o državnoj potpori SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN) koju je Italija provela u korist društva BANCA TERCAS (Cassa di risparmio della provincia di Teramo S.p.A.);
- Komisiji naloži snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Pobijanom odlukom Komisija je utvrdila da je ukupni doprinos od 295,14 milijuna eura dodijeljen društvu Banca Tercas od strane Fondo interbancario di tutela dei depositi kršenjem članka 108. stavka 3. UFEU-a i nespojiv s unutarnjim tržištem, predstavlja državnu potporu. Takav doprinos proizlazi iz triju različitih mjera: bespovratnog doprinosa u visini od 265 milijuna eura (mjera 1), jamstva u visini od 35 milijuna eura (s elementom potpore koja se procjenjuje na 0,14 milijuna eura) odobrenog radi pokrivanja kreditne izloženosti društva Banca Tercas prema skupini talijanskih poduzetnika (mjera 2) i, konačno, još jednog bespovratnog doprinosa u visini od 30 milijuna eura radi pokrivanja poreznih troškova operacije (mjera 3).

U prilog svojoj tužbi, tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a i pogrešno utvrđenim činjenicama u vezi s javnom prirodom sredstava na koje se odnose sporne mjere.
 - U tom pogledu se ističe da su sredstva koja je upotrijebio Fondo interbancario di tutela dei depositi odlukom pogrešno kvalificirana kao javna sredstva, a da pritom nisu uzeta u obzir, osobito, načela koja je Sud utvrdio u presudama od 15. srpnja 2004., predmet C-354/02, Pearle i dr. i od 30. svibnja 2013., predmet C-677/11, Doux Elevage.
2. Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a i pogrešno utvrđenim činjenicama u vezi s mogućnošću da se državi pripišu sporne mjere.
 - U tom pogledu se ističe da su odlukom sporne mjere pogrešno pripisane državi, a da pritom nije uzeta u obzir činjenica da one proizlaze iz samostalne odluke javnopravnog tijela kao što je Fondo interbancario di tutela dei depositi i da nijedno javno tijelo nije izvršilo nikakav neprimjeren utjecaj ili pritisak radi donošenja takve odluke.
3. Treći tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a i pogrešno utvrđenim činjenicama u vezi s davanjem selektivne prednosti. Pogrešna primjena kriterija ulagatelja tržišnog gospodarstva.
 - U tom pogledu se ističe da je odluka pogrešna jer njome nije utvrđeno da su sporne mjere također u skladu s takozvanim kriterijem ulagatelja tržišnog gospodarstva, jer ih je Fondo interbancario di tutela dei depositi smatrao gospodarski primjerenijim u odnosu na alternativni ishod do kojega bi došlo da je nastupio stečaj društva Banca Tercas.
4. Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 107. stavka 3. točke (b) i pogrešno utvrđenim činjenicama u vezi s procjenom spojivosti navodne državne potpore s unutarnjim tržištem.
 - U tom pogledu se, naposljetku, ističe da je Komisija pogriješila time što je proglasila nespojivim s unutarnjim tržištem sporne mjere, čak i u slučaju da ih je trebalo kvalificirati kao državnu potporu.

Tužba podnesena 8. ožujka 2016. – Klausner Holz Niedersachsen protiv Komisije

(Predmet T-101/16)

(2016/C 145/43)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Klausner Holz Niedersachsen GmbH (Saalburg-Ebersdorf, Njemačka) (zastupnik: D. Reich, C. Hipp i T. Ilgner, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tuženik povrijedio članak 108. UFEU-a u vezi s člankom 15. stavkom 1. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije jer je nastavno na tužiteljev dopis od 13. studenoga 2015. propustio donijeti navedenim propisima predviđene odluke o okončanju postupaka prethodnog ispitivanja SA.37113 i SA.375009, a sukladno članku 4. navedene uredbe;

- tuženiku naloži snošenje troškova postupka, čak i ako bi tužba postala bespredmetna zato što je Europska komisija tijekom postupka usvojila određenu mjeru.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe jedinstveni tužbeni razlog kojim prigovara da Komisija nije u razumnom roku donijela nikakvu odluku kojom se zaključuje prethodno ispitivanje u skladu s člankom 4. stavicima 2. do 4. Uredbe (EU) 2015/1589 ⁽¹⁾, iako je sukladno članku 265. drugom stavku UFEU-a bila pozvana da djeluje.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL L 248, str. 9).

SLUŽBENIČKI SUD

Rješenje Službeničkog suda (treće vijeće) od 10. ožujka 2016. – Kozak protiv Komisije

(Predmet F-152/15)

(Javna služba — Otvoreni natječaj EPSO/AD/293/14 — Odluka povjerenstva za odabir da kandidat nema pravo pristupiti testiranjima u centru za procjenu kandidata — Zahtjev za preispitivanje — Nova odluka povjerenstva za odabir kojom se potvrđuje njegova prvotna odluka — Dostava obrazloženog odgovora od strane EPSO-a — Isključivo potvrđujući akt — Rok za podnošenje tužbe — Očita nedopuštenost — Članak 81. Poslovnika)

(2016/C 145/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Małgorzata Kozak (Varšava, Poljska) (zastupnica: J. Łojkowska-Paprocka, odvjetnica)

Tuženik: Europska komisija

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke EPSO-a da kandidat nema pravo pristupiti testiranjima u okviru natječaja EPSO/AD/293/14.

Izreka rješenja

1. Tužba se odbacuje kao očito nedopuštena.
2. M. Kozak snosi vlastite troškove.

Tužba podnesena 24. siječnja 2016. – ZZ protiv Komisije

(Predmet F-5/16)

(2016/C 145/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: ZZ (zastupnik: O. Mader, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke Komisije da ne preoblikuje tužiteljev ugovor u ugovor člana privremenog osoblja ili, podredno, naknada pretrpljene imovinske štete.

Tužbeni zahtjev

- Poništiti odluku Komisije od 9. travnja 2015. o preoblikovanju tužiteljevog ugovora i – prema potrebi – odluke od 13. listopada 2015. (R/513/15) o odbijanju pritužbe tužitelja;
- Podredno, naložiti Komisiji naknadu štete koja je tužitelju prouzročena odbijanjem zahtjeva za preoblikovanje;
- Naložiti tuženiku snošenje troškova.

Tužba podnesena 29. siječnja 2016. – ZZ i dr. protiv ESVD-a**(Predmet F-6/16)**

(2016/C 145/46)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelji: ZZ i dr. (zastupnici: N. de Montigny i J.-N. Louis, odvjetnici)

Tuženik: Europska služba za vanjsko djelovanje (ESVD)

Predmet i opis spora

Poništenje obračunskih isprava za isplatu plaća tužitelja za ožujak 2015. i onih koje su sastavljene kasnije, u dijelu u kojem se u njima primjenjuje odluka ESVD-a o smanjenju naknade za životne uvjete s 15 % na 10 %.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- proglasiti odluku glavnog upravnog direktora ESVD-a od 23. veljače 2015. neprimjenjivom na tužitelje;
- posljedično, poništiti njihove obračunske isprave za isplatu plaća za ožujak 2015. i one koji su sastavljeni kasnije, u dijelu u kojem se u njima primjenjuje naknada za životne uvjete u visini od 10 %;
- naložiti ESVD-u snošenje troškova.

Tužba podnesena 4. veljače 2016. – ZZ protiv Komisije**(Predmet F-7/16)**

(2016/C 145/47)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ (zastupnik: C. Mourato, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Predmet i opis spora

Poništenje odluke Komisije kojom je snižen iznos naknade, isplaćivane tužitelju, koji je bio zaposlen na temelju ugovora o radu na neodređeno vrijeme po belgijskom pravu, a kojom se predviđa povrat preplaćenih iznosa.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti obavijest Komisije (PMO) od 9. travnja 2015. naslovljenu na tužitelja i tužiteljeve obračunske isprave za isplatu plaće izdane nakon te obavijesti i, po potrebi, obavijest od 12. prosinca 2014. te obračunske isprave za isplatu plaće izdane nakon te obavijesti, u dijelu u kojem se odnose na ponovni izračun mjesečne naknade, točnije:
 - obavijest Europske komisije (Ured za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu, PMO/1 – Plaće i upravljanje individualnim materijalnim pravima) tužitelju od 9. travnja 2015.;
 - tužiteljeve obračunske isprave za isplatu plaće 04/2015 do 06/2015 i naredne obračunske isprave za isplatu plaće koje sadrže odbitak u iznosu od 208,30 eura (oznaka DPN –Remboursement dett) i kasnije obračunske isprave za isplatu plaće;
 - prethodnu obavijest Europske komisije (Ured za upravljanje individualnim materijalnim pravima i njihovu isplatu, PMO/1 – Plaće i upravljanje individualnim materijalnim pravima) tužitelju od 12. prosinca 2014.;
 - tužiteljeve obračunske isprave za isplatu plaće 12/2014 do 03/2015.
- Podredno, poništiti obavijesti i obračunske isprave za isplatu plaće u dijelu u kojem one sadrže odbitke koji se primjenjuju retroaktivno na plaće koje je tužitelj primio do 9. travnja 2015.;
- u svakom slučaju, naložiti tuženiku plaćanje troškova ovog postupka.

Tužba podnesena 5. veljače 2016. – ZZ protiv EMA-e**(Predmet F-8/16)**

(2016/C 145/48)

*Jezik postupka: francuski***Stranke**

Tužitelj: ZZ (zastupnici: L. Levi i A. Blot, odvjetnici)

Tuženik: Europska agencija za lijekove (EMA)

Predmet i opis spora

Poništenje izvješća o ocjeni tužitelja za 2014. i odluke tijela nadležnog za sklapanje ugovora od 1. travnja 2015. da se tužitelju ne obnovi ugovor kao članu privremenog osoblja te zahtjev za naknadu štete zbog navodno pretrpljene neimovinske štete.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti izvješće o ocjeni tužitelja koje obuhvaća razdoblje od 16. veljače 2014. do 31. prosinca 2014., koje je 31. ožujka 2015. dovršio drugostupanjski ocjenjivač (Assessor) i 14. travnja 2015. potpisao tužitelj;
- poništiti odluku tijela nadležnog za sklapanje ugovora od 1. travnja 2015. da se tužitelju ne obnovi ugovor kao članu privremenog osoblja;
- poništiti dvije odluke tijela nadležnog za sklapanje ugovora od 26. listopada 2015. kojima su odbijene dvije žalbe tužitelja od 30. lipnja 2015. protiv dvije gore navedene odluke;
- dodijeliti tužitelju naknadu štete u iznosu od 10 000 eura;
- naložiti tuženiku snošenje svih troškova.

Tužba podnesena 17. veljače 2016. – ZZ i dr. protiv Parlamenta**(Predmet F-9/16)**

(2016/C 145/49)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužitelji:* ZZ i dr. (zastupnik: M. Casado Garcia-Hirschfeld, odvjetnik)*Tuženik:* Europski parlament**Predmet i opis spora**

Poništenje odluka kojima se četvorici tuženika odbija dodjela naknada za obrazovanje za školsku godinu 2015/2016 i za naredne školske godine i nalaganje tuženiku plaćanja tužiteljima naknada za obrazovanje za školsku godinu 2015/2016, uvećanih za kamate koje se računaju od datuma dospijeca tih iznosa na temelju Priloga VII. Pravilniku o osoblju.

Tužbeni zahtjev tužiteljâ

- Poništiti pobijane pojedinačne odluke od 24. travnja 2015.;
 - prema potrebi, poništiti odluke Glavnog tajnika Europskog parlamenta od 17. studenoga i 19. studenoga 2015.;
 - naložiti Parlamentu plaćanje tužitelju naknade za obrazovanje za školsku godinu 2015/2016, uvećane za kamate koje se računaju od datuma dospijeca tih iznosa na temelju Priloga VII. Pravilniku o osoblju.
 - naložiti Parlamentu snošenje troškova.
-

Tužba podnesena 19. veljače 2016. – ZZ protiv Komisije**(Predmet F-11/16)**

(2016/C 145/50)

*Jezik postupka: francuski***Stranke***Tužiteljica:* ZZ (zastupnik: N. Lhoest, odvjetnik)*Tuženik:* Europska komisija**Predmet i opis spora**

Poništenje Komisijine odluke kojom se odbija ponovno razmatranje razreda u koji je razvrstana tužiteljica prilikom njezina premještaja u Europski parlament i obnova njezine karijere i nalaže Komisiji da plati razliku između plaće isplaćene tužiteljici i one koja joj je trebala biti isplaćena nakon obnove njezine karijere, zajedno sa zateznim kamatama.

Tužbeni zahtjev tužitelja

- Poništiti odluku Europske komisije od 17. travnja 2015. kojom se odbija revizija razreda dodijeljenog tužiteljici prilikom njezina premještaja i obnova njezine karijere u Europskoj komisiji tijekom razdoblja od 16. lipnja 2001. do 31. prosinca 2010., usprkos promaknuću iz razreda C4 (koji je postao AST 3) u razred C3 (koji je postao AST 4), koje joj je 7. kolovoza 2009. dodijelio Europski parlament s retroaktivnim učinkom od 1. siječnja 2000.;
 - poništiti odluku Europske komisije od 9. studenoga 2015. kojom se odbija tužiteljčina žalba podnesena 17. srpnja 2015.;
 - naložiti Europskoj komisiji plaćanje tužiteljici razlike između plaće koja joj je isplaćena i plaće koja joj je trebala biti isplaćena nakon obnove njezine karijere u razredu i stupnju, zajedno sa zateznim kamatama
 - naložiti Komisiji snošenje troškova
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR